

waarvan ik de eierkapsels destijds beschreef, afkomstig uit een vijver in Enschede, waarvan wij meenden, dat zij tot de soort *Valvata macrostoma* behoorden. Het is nu gebleken, dat wij deze ten onrechte hielden voor *Valvata macrostoma*, en ik de eierkapsels beschreef van *Valvata piscinalis*, en niet van *Valvata macrostoma*. Van geen van beide bleken hier in Ned. de eierkapsels beschreven te zijn, van *piscinalis* wel in buitenlandse literatuur (Nekrassow 1928). Van *Valvata macrostoma* zijn in het geheel geen anatomische bijzonderheden bekend. Daar nu eventuele verschillen in de eierkapsels ook licht kunnen werpen op de vraag of *Valvata macrostoma* een goede soort is ja of nee, is het van belang ook de eierkapsels van *Valvata macrostoma* te leren kennen. Belangstellenden verwijs ik naar bovengenoemd correspondentieblad.

Enschede.

A. MIDDELHOEK.

De Wolvlief *Bombylius major* L. de eersteling! Den 22sten Maart, op Zuidmuur, in volle milde zon, te 2 uur. Kijk daar: een „blondkopje” in een muurgaatje, „en première loge” dus van het nieuw lentenatuur-theater, een *Anthophora acervorum* L. het Pelsbijtje. En kijk nu! een Wolvlief *Bombylius major* L. op de straatsteenen, natuurlijk met opengespreide vleugels als een vliegmachine en met lange-lange stijf uitgestoken tong! Ik raap het sukkelaarke op met zijn vleugel, en steek het dadelijk in een Vuyck-doesje om het naar zijn terrein, den ouden grafterp, terug te dragen, waar het zich direkt thuis voelt bij die 8 of 10 *Andrena albicans* Müll. het Zand- of Aardbieke, die hier vlug en gezwind op 20 cm boven den grond rondzweven.

Vliegen zijn de taaiste en de laatste op het bevrozen loof van *Pteris aquilina* L. het Adelaarsvaren, in Oktober; vliegen zijn immer ook van de eerste herauten der nieuwe lente, om het eerste natuurgenoet aan de natuurvrienden te brengen!

Lubbeek, 22 Maart 1940.

J. H. BOLS.

De winter 1939—'40. De Groene Specht, waar ik (zie vorige aflevering) mij ongerust over maakte, is weer aanwezig en delft onbehoorlijk naar mieren. Het Janslot van Kardinaalsmuts heeft de vorst glansrijk doorstaan. Maar de Gele Hoornpapaver, die hier in ons land zijn noordgrens vindt, is voor een groot deel ingevroren, evenals de Gaspeldoorn, die zich in hetzelfde geval bevindt en juist nog bezig was zich te herstellen van den winter van 1938.

De algemeene vertraging is al bijna ingehaald.

T.

Vogels in den winter te Soest. Het volgende heb ik van dag tot dag kunnen opmerken. Drie Winterkoninkjes slapen 's nachts in een nestkast waarin in den vorigen zomer twee broedsels van vijf groot waren geworden. Het nestkastje hangt in een dikke Larix, die $\pm$ 4 Meter van ons huis af staat. In een eik, die aan den anderen kant van onze woning op $\pm$ 6 M. afstand staat, sliep nacht aan nacht een Sperwer, die 's avonds omstreeks 4.30 door scheldende Muschen, Lijsters en Winterkoninkjes naar bed werd gebracht.

De jeugdige winter-prinsen kwamen even uit hun warmgevoerde slaapvertrek om aan het tumult deel te nemen.

Koolmezen zagen wij bijna niet. Staartmezen kwamen regelmatig op het vet. Groote Lijsters, die sedert jaren in onzen tuin — $\pm$ een halve bunder groot — nestelen, zagen wij bijna niet. Een vond ik dood in de sneeuw. Blijkbaar was hij zittend omgekomen; de pootstand wees op de zithouding. Ook vond ik een doode Koolmees.

De Houtduiven voedden zich met eikels en zij streken ook met twaalf tegelijk in de zwaar beladen hulsten. Fladderend bewaarden zij 't evenwicht op de doorbuigende takken. Mantelmeeuwen kwamen een paar dagen, toen de koude heel fel was, brood schrokken op een voederplaats, die $\pm$ 20 M. van ons huis af ligt. De tuin is met een hooge heg afgesloten. De Roeken, die twee aan twee in een paar oude appelboomen zaten, keken dan wijsgeerig toe. Ook Bonte Kraaien en Kauwtjes vonden daar hun maaltijd. De bessen zijn niet allemaal weggeplukt. Dicht bij een boerderij stond een hulst, die bijna geen bezoek kreeg.

De Ooievaar en de Tjif-tjaf zijn op tijd teruggekeerd; zooeven hoorde ik ook den Braamsluiper.

Soest.

JOH. ISINGS.

Hermelijn. Donderdag 4 April '40 zagen we een hermelijn scharrelen in het duin. Hij was in overgangskleed van winter op zomer, nog meer wit dan bruin en heel grof en bont gevlekt. Het liep tegen den middag.

T.

Planten in den winter. Wat de planten betreft: de Rosmarijn werd in onzen tuin vernietigd; voor de Tamarisk ben ik beducht. De Klimop heeft zwaar geleden evenals in den vorigen winter. Ook de Liguster kreeg een heftigen knauw.

Soest, April 1940.

JOH. ISINGS.